

Prerokba „kralja sveta“ leta 1890

Ferdinand Ossendowski piše v svoji knjigi »živali, ljudje in bogovi« o tem-ple dogodku: Hutuku (visoki mongolski duhovski do-stojanstvenik) iz Narabancija mi je tolje pri-povedoval, ko sem ga začetkom leta 1921 obiskal v njegovem samostanu.

Ko je prišel pred tridesetimi leti »kralj sveta« (najvišji mongolski lama) na naš samo-stan obiskat vse od Boga ljubljene naše lame, je prerokoval za naslednjih petdeset let tole:

Ljudje bodo čedalje bolj pozabljalni na svoje duše in čedalje bolj stremeli za svojim te-

stoje neštete čete starih mož, žen in otrok in na severu in na zapadu je nebo krvavordeče, kakor ogenj, kamor doseže oko. Od tod se čuje rjojenje boja in prasketanje ognja. Kdo vodi te bojevnike, ki pod zardelim nebom prelivajo svojo in svojega bližnjega kri? Kdo vodi za njimi te čete neoboroženih starcev in žen? Vidim strog red, globoko versko razumevanje cilja, potrpljenje in vztrajnost... Novo veliko preseljevanje narodov, zadnji veliki pohod Mongolov...«

Velika duša Azije čuti tako natanko ka-kor mi, da je prišel čas, ki bo materialistično in spekulativno kulturo potisnil v ozadje in na mesto nje postavil novo parolo: kulturo duha. Srce Azije nemirno utriplje in čaka... Prerokuje po svoje.

Hazardiranje v ljudski kuhinji

Policiji ni bilo neznano, da se v neki ljudski kuhinji v delu Kopenhaga, ki ni na posebno dobrem glasu, godi nekaj skrivnostnega. Govorilo se je, da se vsak večer vprizarajo hazardne igre, niso pa mogli udeležence te prepovedane igre nikdar zasediti pri igri sami, ker se je vse vršilo pod vodstvom profesijonalnih igralcov, ki so se zavarovali pred vsemi mogočimi iznenadenji, postavili straže itd. Končno so naročili dvema tajnima policijskoma, naj skušata igralce presenetiti. Oba sta si najprej zagotovila sodelovanje upravitelja kuhinje. Kakor hitro bi se policista neopazeno pridružila igralcem, naj bi upravitelj na dano znamenje telefonično obvestil policijo in zaklenil vse izhode. Ko sta tajna policijska vstopila, je bila igra v polnem teku. Celotno sta oba gledala igro, ne da bi ju kdo spoznal. Vedela sta dovolj. Vseh hazardistov je bilo 16. Nenadoma je dal eden policijstov do-

Trevor Bigham, dosedanji vicekomisar londonske police, je imenovan za šefu Scotland Yarda, policijskega predsedništva.

lesnim ugodjem na zemlji. Na svetu bo vladal zločin in skrajna pokvarjenost. Kakor divje zveri bo žejalo ljudi po bratski krvi, polmesec bo potemelj in prišlo bo beraštvo in brezkončen vojni pokolj. Zmagovalci bodo dobili solnčarico in se ne bodo mogli več višje spenjati. Dvakrat jih bo zadeba huda nesreča, ki jim bo pred drugimi narodi v sramoto. Krone kraljev, velikih in majhnih, bodo padie... ena, dve, tri, štiri, osem... narodi se bodo zapleli v strahotno vojno. Zemlja in dno morja bosta pokrita s človeškimi kostmi... kraljestva bodo razpadala... celi narodi bodo začeli izumirati... zavladali bodo lakota, bolezni in zločinstvo, kakršnega svet dotlej še ni videl. Sovražniki Boga in božjega duha v človeku bodo nastopili. Kdorkoli bo podal roko sočloveku, bo ubit. Pozabljeni in pregnani bodo vstali in ves svet opozorili nase. Megla in nevihta bo prisla, potresi, milijoni bodo zamenjali svoje suženjske okove za lakoto, bolezni in smrt. Ceste bodo polne popotnih ljudi, največja in najlepša mesta bodo gorela. Oče bo vstal zoper sina, brat zoper brata, mati proti hčeri... zločin, razdejanje telesa in duše... družine bodo raztrgane... vere in ljubezni ne bo več. Med deset tisoč ljudmi bo ostal komaj eden, in ta bo rjal kakor volk, bo žrl mrlje, grizel lastno meso, pozival Boga na boj. In zemlja se bo izpraznila. Bog se bo odvrnil od nje in jo prepustil noči in smrti.

Tedaj bo poslan narod, sedaj malo znan, ki bo z močno roko ruval plevel neumnosti in greha in bo hrabil k boju zoper hudo. Ta narod bo na zemlji, očiščeni po boju narodov, utemeljil novo življenje. V petdesetem letu bodo nastala tri velika kraljestva, ki bodo srečno obstojala enainosemdeset let. Potem bo zopet osemnajst let vojne in razdejanja. Tedaj pa bodo poniknili iz svojih podzemeljskih kraljestev narodi Agharte...«

Ko sem pozneje potoval skozi vzhodno Mongolsko in Peking, sem često premišljeval:

In kaj, če? Kaj, če nastopijo celi narodi raznih barv, veroizpovedanj in plemen svoje potovanje proti zapadu?

Sedaj, ko pišem te vrste, se obračajo moje oči nehotno v srce Azije, po kateri sem potoval. Skozi snežne meteže potujejo in skozi dvignjene oblake peska puščave Gobi prav do obličja hutuktua iz Narabancija, ki mi je ta svoje najskrivnejše misli razdelil in z mirnim glasom razkladal dalje:

»Blizu Karakorumu in na bregu Ubsa Norja vidim ogromne, pestrobarvne tabore, čede konj in goved in modre šotorje vodijo. Nad njimi vidim stare zastave Džingisa Kana, kraljev od Tibeta, Siama, Afganistana in indijskih knezov, sveta znamenja lamaističnih visokih duhovnikov in znamenja severno-mongolskih plemen. Ne čujem vrvenja množice, pevci ne pojo, jezdci ne preizkušajo konj... Tam

Prihod francoskih državnikov v Berlino. Od leve na desno: nemški zunanjji minister dr. Curtius, francoski zunanjji minister Briand, francoski ministrski predsednik Laval, državni kancler Brüning.

govorjeno znamenje. Tako je upravitelj kuhinje telefoniral najbližji policijski stražnici, in ko so pretekle tri minute, kolikor bi moštvo policije rabilo do ljudske kuhinje, je zgrabil eden policijstov za namizni prti, ga z denarjem in kartami zvil skupaj ter polegnil k sebi. Igralci so skočili na policijsta, toda v tem hipuje pridrvelo v sobo šest policijstov, ki so se z gumijevkami spravili nad igralce. Ko je vsa družba uvidela, da nihče ne more uititi, so se mirno udali v svojo usodo. V dveh avtomobilih so prepeljali igralce na policijo, kjer so jih legitimirali. Ker so imeli vsi stalno bivališče, jih je nato policija izpustila, čaka jih pa huda policijska kazena.

kakor izbruhi drugih ognjenikov. Prva velika eksplozija se je pripetila leta 1860. Nato je ognjenik nad 20 let miroval. Najbolj strašna katastrofa pa se je zgodila 26. avgusta 1883. Takrat je zletel v zrak cvetoči otok s 40.000 prebivalci in nato za vedno izginil v Oceanu. Dne 20. maja 1883 je ognjenik izbruhnil ogromne množine pepela. Gosti oblaki dima so se valili iz gore in svarili pred bližajočo se nesrečo. Nihče pa ni slutil, kako nevaren je bil položaj in ko so ugotovili resne znake katastrofe, je bilo za beg že prepozno. V par minutah je ves otok izginil v morju. Samo strupen pepel je še tedne v mesecu visel v zraku in barval večerno nebo višnjevo-violetno.

Brüning pozdravi Lavala pred državno pisarno. Ko sta preteklo nedeljo prispevali v Berlin francoski ministrski predsednik Laval in zunanjji minister Briand, sta se najprej odpeljala v francosko poslanstvo. Še tekom dopoldneva pa se je ministrski predsednik Laval odpeljal, da kot prvga obišče nemške državne kancelerje Brüninga. Istočasno je zunanjji minister Briand obiskal nemške zunanjega ministra dr. Curtiusa.

Strah Sundskega otočja zopet deluje

Krakatao, najnevarnejši ognjenik na zemlji, je po triletnem odmoru zopet začel bruhati. Ognjenik leži sredi Sundske ceste med otokoma Javo in Sumatro. Otok, na katerem je vulkan, je komaj 6 km dolg in 2 km širok.

Izbruhi Krakatava so veliko bolj silni

Osem dni po katastrofi je bilo solnce na stotine milij daleč naokoli zatemnjeno. Po vsem svetu so čutili učinke te ogromne eksplozije. Mogočen morski val je divjal skozi ves Indijski in Tihij ocean in povzročil posebno na obrežju Jave in Sumatre ogromna opustošenja. Samo pusta skala, kakor ogromen zob pod oceanskimi valovi skritega žrela, moli še danes iz morja. To je strašno žrelo Krakatava.

Pred šestimi meseci je prišla v Evropo vest, da se je ognjenik Krakatao zopet zbudil in da se polagoma dviga nad morsko gladino. Poleg njega se je v par dnevih pojavit velik otok. Ogromni valovi, ki so butali naravnost v zrak, so opustošili obrežje sosednjih in oddaljenejših otokov. To pomeni, da se globoko dno Oceansa izpreminja. Katastrofa Paleoveh, ki je 4. in 5. avgusta ugrabilo 2000 človeških življenj, je skoraj gotovo v zvezi s ponovnim delovanjem Krakatava. Ker se vse zemeljsko oblo nahaja v stanju katastrof v začetku preteklega desetletja, ki se je začela z japonskim potresom leta 1921, in ki se je celo v Evropi tu pa tam čutila, v zvezi z javanskim vulkanskim ozemljem.

Najnovejši izbruhi Krakatava doslej še niso povzročili posebne škode. Upaimo, da ne bodo prekoračili mej dosedanjega obsega in da ne bodo predigra velike katastrofe, kakršno so doživeli pred petdesetimi leti.

V nevarnosti strašne smrti

V Sanghaju se je pred nekoliko dnevi v tamkajšnjem hotelu »Palace« odigral redek dogodek. V hotelsko hladilnico je bil poklican mestni inženjer, da pregleda stroje za hlađenje. Inženjer je prišel v strojnico in vzel s seboj ključe, ki so odpirali vrata strojnici samo od zunaj. Medtem je nekdo od hotelskega osebja videl vrata odprtia in ne vedel, da je notri inženjer, jih je zaprl in vrata so se mehanično sama zaklenila. Inženjer je bil zaprt. Motorji so delali s polno paro in toploplot v hladilnici je vedno bolj padala. Inženjer je klical na pomoč, butal ob vrata, pa ga ni nihče slišal, ker je strojnica oddeljena od drugih prostorov z betonskim zidom in železniimi vratimi. Toploti je stalno padala in tedaj je inženjer v kritičnem trenutku prerezl vse žice, ki so dovajale električno energijo, ter tako onemogočil nadaljnje padanje temperature, ki je že itak bila 15 stopinj pod ničlo. Inženjer, običen v letno obleko, je dajal signale, a zamudil. Srečen slučaj je hotel, da je nekdo zapazil, da so se stroji za hlađenje ustavili. Pričeli so preiskovati, kaj je vzrok temu in tako so osvobodili inženjerja, pa so morali prej vrata razbiti. Inženjer je bil takoj izčrpan, da je moral ostati nekaj dni v postelji in se mora samo svojemu krepkemu zdravju zahvaliti, da je postal živ.

Briand na grobu Stresemanna. Francoski zunanjji minister Briand je po svojem dohodu v Berlin poslužil venec na grob rajnega nemškega zunanjega ministra Stresemanna. — Na sliki poleg Brianda francoski poslanik François Poncet (levo).

Prva originalna slika o kitajsко-japonski vojni v Mandžuriji. Slika je pripeljala v Evropo aeroplana in nam kaže, kako so kitajske čete z godbo na čelu zapustile Mukden, katerega so zasedli Japonci.

Prerokba „kralja sveta“ leta 1890

Ferdinand Ossendowski piše v svoji knjigi »Živali, ljudje in bogovi o tem-le dogodku: Hutuku (visok mongolski duhovski dobrostanstvenik) iz Narabancija mi je tele pričevalo, ko sem ga začetkom leta 1921 obiskal v njegovem samostanu.

Ko je prišel pred tridesetimi leti »kralj sveta« (najvišji mongolski lama) v naš samostan obiskat vse od Boga ljubljeno našo lame, je prerokoval za naslednjih petdeset let tole:

Ljudje bodo čedalje bolj pozabljalni na svoje duše in čedalje bolj stremeli za svojim te-

Trevor Bigham, dosedanji vicekomisar londonske policije, je imenovan za šef Scotland Yarda, policijskega predsedništva.

lesnim ugodjem na zemlji. Na svetu bo vladal zločin in skrajna pokvarenost. Kakor divje zveri bo žejalo ljudi po bratski krv, polmesec bo potemel in prišlo bo beraštvo in brezkončen vojni pokolj. Zmagovalci bodo dobili solčarico in se ne bodo mogli več višje spenjati. Dvakrat jih bo zadela huda nesreča, ki jim bo pred drugimi narodi v sramoto. Krone kraljev, velikih in majhnih, bodo padle... ena, dve, tri, štiri, osem... narodi se bodo zapleli v strahotno vojno. Zemlja in dno morja bosta pokrita s človeškimi kostmi... kraljestva bodo razpadala... celi narodi bodo začeli izumirati... zavladali bodo laktoti, bolezni in zločinstvo, kakršnega svet dotlej še ni videl. Sovražniki Boga in božjega duha v človeku bodo nastopili. Kdorkoli bo podal roko sočloveku, bo ubit. Pozabljeni in preganjeni bodo vstali in ves svet opozorili nase. Megla in nevihta bo prišla, potresi, milijoni bodo zamenjali svoje suženjske okove za lakoto, bolezni in smrt. Ceste bodo polne popotnih ljudi, največja in najlepša mesta bodo gorela. Oče bo vstal zoper sina, brat zoper brata, mati proti hčeri... zločin, razdejanje telesa in duše... družine bodo raztrgane... vere in ljubezni ne bo več. Med deset tisoč ljudmi bo ostal komaj eden, in ta bo rju kakor volk, bo žrl mlitice, grizel lastno meso, pozival Boga na boj. In zemlja se bo izpraznila. Bog se bo odvrnil od nje in jo prepustil noči in smrti.

Tedaj bo poslan narod, sedaj malo znan, ki bo z močno roko ruval plevl neumnosti in greha in bo hrabil k boju zoper hudo. Ta narod bo na zemlji, očiščeni po boju narodov, utemeljil novo življenje. V petdesetem letu bodo nastala tri velika kraljestva, ki bodo srečno obstojala enainosemdeset let. Potem bo zopet osemnajst let vojne in razdejanja. Tedaj pa bodo poniknili iz svojih podzemeljskih kraljestev narodi Agharte...

Ko sem pozneje potonal skozi vzhodno Mongolsko v Peking, sem često premisljeval:

In kaj, če? Kaj, če nastopijo celi narodi raznih barv, veroizpovedanj in plemen svoje potovanje proti zapadu?

Sedaj, ko pišem te vrste, se obračajo moje oči nehotne v srce Azije, po kateri sem potonal. Skozi snežne meteže potujejo in skozi dvignjene oblake peska puščave Gobi prav do obližnje hutkušči iz Narabancija, ki mi je te svoje najskrivnejše misli razodel in z mirnim glasom razkladal dalje:

»Blizu Karakorumu in na bregu Ubsa Norja vidim ogromne, pestrobarvne tabore, čede konj in goved in modre šotorje vodij. Nad njimi vidim stare zastave Džingis Kana, kraljev od Tibeta, Siamu, Afganistana in indijskih knezov, sveta znamenja lamaističnih višokih duhovnikov in znamenja severno-mongolskih plemen. Ne čujem vrvenja množice, pevci ne pojo, jezdci ne preizkušajo konj... Tam

stoje neštete čete starih mož, žen in otrok in na severu in na zapadu je nebo kravvorodeče, kakor ogenj, kamor doseže oko. Odtod se čuje rjovenje boja in prasketanje ognja. Kdo vodi te bojevnike, ki pod zardelom nebom prelivajo svojo in svojega bližnjega kri? Kdo vodi za njimi te čete neoborženih starcev in žen? Vidim strog red, globoko versko razumevanje cilja, potrpljenje in vztrajnost... Novo veliko preseljevanje narodov, zadnji veliki pohod Mongolov...«

Velika duša Azije čuti tako natanko kakor mi, da je prišel čas, ki bo materialistično in spekulativno kulturo potisnil v ozadje in na mesto nje postavil novo parolo: kulturo duha. Srce Azije nemirno utriplje in čaka... Prerokuje po svoje.

Hazardiranje v ljudski kuhinji

Policiji ni bilo neznano, da se v neki ljudski kuhinji v delu Kopenhaga, ki ni na posebno dobrem glasu, godi nekaj skrivenostnega. Govorilo se je, da se vsak večer vprizarjajo hazardne igre, niso pa mogli udeležencev te prepovedane igre nikdar zaslediti pri igri sami, ker se je vse vršilo pod vodstvom profesionalnih igralcev, ki so se zavarovali pred vsemi mogocimi iznenadami, postavili straže itd. Končno so naročili dvema tajima policistoma, naj bi skočita igralcem, naj bi upravitelju na dano znamenje telefonično obvestil policijo in zaklenil vse izhode. Ko sta tajna policista vstopila, je bila igra v polnem teklu. Celuro sta oba gledala igro ne da bi ju kdo spoznal. Vedela sta dovolj. Vseh hazardistov je bilo 16. Nenadoma je dal eden policistov

Prinud francoskih državnikov v Berlinu. Od leve na desno: nemški zunanjji minister dr. Curtius, francoski zunanjji minister Briand, francoski ministrski predsednik Laval, državni kancler Brüning.

govorjeno znamenje. Takoj je upravitelj kuhinje telefoniral najbližji policijski stražnici, in ko so pretekle tri minute, kolikor bi moštvo policije rabilo do ljudske kuhinje, je zgrabil eden policistov za namizni prt, ga z denarjem in kartami zvil skupaj ter potegnil k sebi. Igralci so skočili na policista, toda v tem hipu je pridrvelo v sobo šest policistov, ki so se z gumijevkami spravili nad igralce. Ko je vsa družba uvidela, da nihče ne more uiti, so se mirno udali v svojo usodo. V dveh avtomobilih so prepeljali igralce na policijo, kjer so jih legitimirali. Ker so imeli vsi stalno bivališče, jih je nato policija izpustila, čaka jih pa huda policijska kazena.

Francoski zunanjji minister Briand je po svojem dohodu v Berlinu poselil nemškega zunanjega ministra Stresemanna. — Na sliki poleg Brianda franc. poslanik v Berlinu Francois Poncet (levo).

Brüning pozdravi Lavala pred državno pisarno. Ko sta preteklo nedeljo prispevali v Berlin francoski ministrski predsednik Laval in zunanjji minister Briand, sta se najprej odpeljala v francosko poslanstvo. Še tekom dopoldneva pa že je ministrski predsednik Laval odpeljal, da kot prvega obiše nemškega državnega kanclera Brüninga. Istočasno je zunanjji minister Briand obiskal nemške zunanjega ministra dr. Curtiusa

Strah Sundskega otočja zopet deluje

Krakatao, najnevarnejši ognjenik na zemlji, je po triletnem odmoru zopet začel bruhati. Ognjenik leži sred Sundske ceste med otokoma Javo in Sumatro. Otok, na katerem je vulkan, je komaj 6 km dolg in 2 km širok.

Izbruhi Krakatava so veliko bolj silni

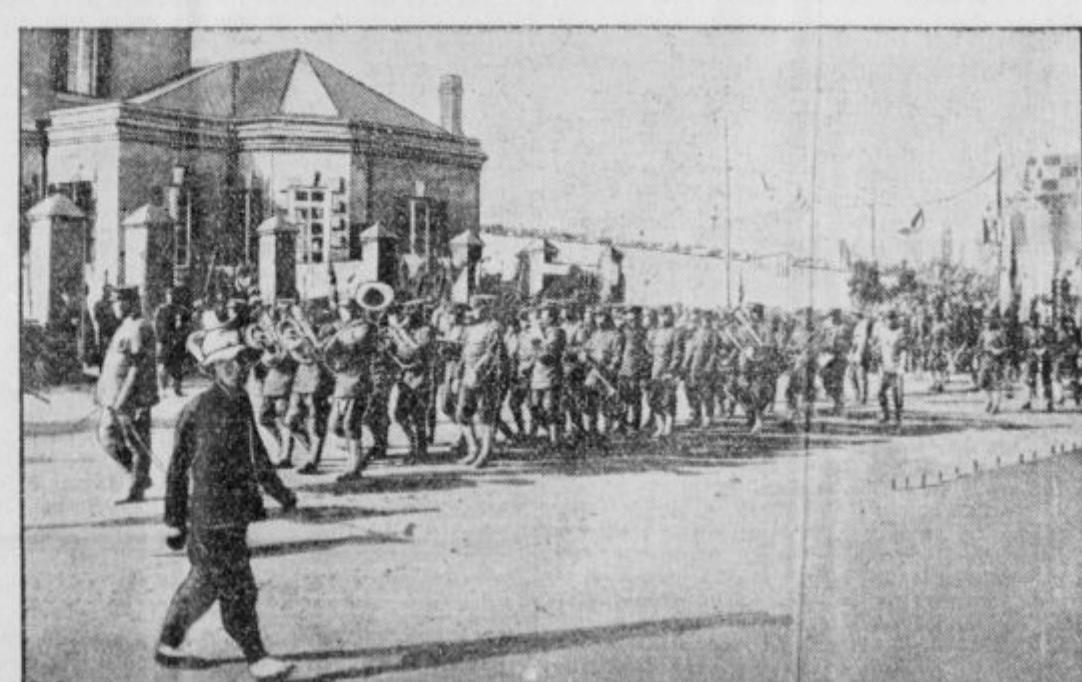
Osem dni po katastrofi je bilo solnce na stotine milij daleč naokoli zatemnjeno. Po vsem svetu so čutili učinke te ogromne eksplozije. Mogočen morski val je divjal skozi ves Indijski in Tih ocean in povzročil posebno na obrežju Jave in Sumatre ogromna opustošenja. Samo pusta skala, kakor ogromen zob pod oceanskimi valovi skritega žrela, moli še danes iz morja. To je strašno žrelo Krakatava.

Pred šestimi meseci je prišla v Evropo vest, da se je ognjenik Krakatao zopet zbudil in da se pologama dviga nad morsko gladino. Poleg njega se je v par dnevih pojavil velik otok. Ogromni valovi, ki so butali naravnost v zrak, so opustošili obrežje sosednjih in oddaljenejših otokov. To pomeni, da se globoko dno Oceana izpreminja. Katastrofa Paleoveh, ki je 4. in 5. avgusta ugrabilo 2000 človeških življenj, je skoro gotovo v zvezi s ponovnim delovanjem Krakatava. Ker se vse zemeljsko oblo nahaja v stanju katastrof v začetku preteklega desetletja, ki se je začela z japonskim potresom leta 1921, in ki se je celo v Evropi tu pa tam čutila, v zvezi z javanskim vulkanskim ozemljem.

Najnovježi izbruhi Krakatava doslej še niso povzročili posebne škode. Upajmo, da ne bodo prekoračili mej dosedanjega obsega in da ne bodo predigra velike katastrofe, kakršno so doživeli pred petdesetimi leti.

V nevarnosti strašne smrli

V Sanghaju se je pred nekoliko dnevi v tamkajšnjem hotelu »Palace« odigral redek dogodek. V hotelsko hladilnico je bil poklican mestni inženjer, da pregleda stroje za hlađenje. Inženjer je prišel v strojnico in vzel s seboj ključe, ki so odpirali vrata strojnic samo od zunaj. Medtem je nekdo od hotelskega osebja videl vrata odprtia in ne vedel, da je notri inženjer, jih je zaprl in vrata so se mehanično sama zaklenila. Inženjer je bil zaprt. Motorji so delali s polno paro in topota v hladilnici je vedno bolj padala. Inženjer je klical na pomoč, butal ob vrata, pa ga ni nihče slišal, ker je strojnica oddeljena od drugih prostorov z betonskim zidom in železniimi vratimi. Topota je stalno padala in tedaj je inženjer v kritičnem trenutku prerezl vse žice, ki so dovajale električno energijo, ter tako onemogočil nadaljnje padanje temperature, ki je že itak bila 15 stopinj pod ničlo. Inženjer, obladen v letno obliko, je dajal signale, a zamen. Srečen slučaj je hotel, da je nekdo zapazil, da so se stroji za hlađenje ustavili. Pričeli so preiskovati, kaj je vzrok temu in tako so osvobodili inženjerja, pa so morali prej vrata razbiti. Inženjer je bil tako izčrpán, da je moral ostati nekaj dni v postelji in se mora samo svojemu krepkemu zdravju zahvaliti, da je postal živ.

Prva originalna slika o kitajsko-japonski vojni v Mandžuriji. Slika je pripeljala v Evropo aeroplani in nam kaže, kako so kitajske čete z godbo na čelu zapustile Mukden, katerega so zasedli Japonci.